

Deň matky

59-0510M, Jeffersonville, IN
(MOTHER'S DAY)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázni je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Deň matky

(MOTHER'S DAY)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu ráno 10.5.1959 v Jeffersonville, IN

¹ ...modlitebňu... t o je mojou modlitbou... Dnes ráno som iste šťastný, že vidím duchovnú náklonnosť tejto modlitebne a ako... Ten nápis tam vonku, oni teraz plánujú postaviť nový zbor. Myslím, že je to potrebné. A vidím potom... Ak bude Pán Ježiš ešte zdržovať príchod, potom, ako my odídeme, oni budú mať... Naše deti budú musieť mať miesto, kam by chodili do zboru. A chceme „horlivo zápasiť za vieru, raz ta danú svätým.“ Myslím, že to je dobrá vec.

² A ako som práve pred chvíľou prichádzal, aby som pridal k mnohým svedectvám, ktoré už boli vydané, týkajúce sa uzdravení z posledných pár zhromaždení tu v modlitebni... Skrátka sa neustále hromadia uzdravenia, veľké zázračné uzdravenia. Vonku som odišiel od mojej ženy, práve teraz, a od detí pri dverách a bola tam sestra, ktorá tu teraz sedí prítomná, bola skrátka tak rozrušená, až plakala, kvôli veľkému zázraku, ktorý sa udial na jej malom vnúčikovi, myslím, že to bolo v Chattanooga. Pani Nash, tu tvoj malý vnúčik bol postihnutý chorobou a tu na poslednom zhromaždení, Pán Ježiš, myslím, že to vyvolal a povedal, „Tak hovorí Pán, je to preč. A bude mu dobre.“ A ten malý chlapec je dokonale normálny a zdravý, ako len môže byť. A je to skutočne povzbudzujúce počúvať tie svedectvá.

⁴ A potom ten mladý chlapec, ktorý je tiež prítomný, prosil o modlitbu pre pani Stotts, ktorá práve podstúpila operáciu. A ich záujem... Vidíte, ak nikto nechce, aby sme sa za nich modlili, no, sú... To ukazuje, že kým máte snahu a ľudia chcú, aby ste sa za nich modlili, tak tam je záujem. Rozumiete? Niekedy sa to stáva tak hroznú, že až – nie hroznú, ale je toho tak veľa, že jednoducho musíte utiecť niekam von a držať sa preč a na chvíľu sa ukryť, aby ste prežili. Ale som rád, že to robia. Nikdy si nemyslite, že ich nerád vidím, pretože, ak oni... Ak by tam nebol nikto, kto by chcel, aby som sa za nich modlil, kde by bola moja služba?

Ale niekedy, keď hovoríte, „Brat Branham, nerozumiem tomu, keď ľudia takto volajú a ty niekam vykĺzneš.“ Musím to robiť, aby som prežil, aby som sa modlil za ľudí. Vy jednoducho... To nie je len jedno

miesto, tu. To je po celom svete. Rozumiete? A to je skutočne drsné. A som si istý, že tomu rozumiete.

Ó, je to tak dobré byť Kresťanom! Jednoducho neviem, čo by som robil, ak by nebolo Krista, a tak... A je dobré mať spoločenstvo s Kresťanmi, ktorí – ľuďmi, ktorí sú rovnakej vzácnej viery, ktorí veria v Boha a dôverujú Mu a veria, že jedného slávneho dňa zakončíme všetok tento boj a budeme mať víťazstvo a budeme stáť vykúpení v Jeho podobe na tej druhej strane.

⁷ A potom by som rád urobil len krátke oznámenie, čo sa týka chodenia do Modlitebne atď... Obnovujeme náš fond, najmä moju časť pre kampane. Cez všetky tie zhromaždenia, od tej doby, čo som v tomto začal, na tej evanjelizačnej strane pred mnohými rokmi; namiesto vytvorenia nadácie, aby som mal ďalšiu skupinu ľudí, skrátka som použil skupinu, s ktorou som sa poznal... A vytvoril som nadáciu, aby všetky moje zhromaždenia boli uskutočňované pod menom Branhamovej modlitebne. A bolo to používané v Union National Bank, v New Albany, kde mohli byť tie peňažné prostriedky platené – platené cez to, aby to nebolo zdaniteľné. Ak nie, všetky peniaze, ktoré boli vyzbierané, by boli pre mňa zdaniteľné, ak by som nepoužil Branhamovu modlitebňu ako nadáciu.

Mnohí z vás ste ma to počuli oznamovať, znovu a znovu. Ja to tak musím robiť, aby to tak mohlo byť. A potom – tak teraz zakladáme novú nadáciu. A boli by sme radi, aby všetci, koľkí vedia, že ja... Koľkí ma to už niekedy počuli oznamovať, že všetky odmeny idú cez Branhamovu Modlitebňu? Len zdvihnite ruky, všetci... Iste, každý z vás. Je to celé...?...

⁹ A tak, keď skončí zhromaždenie, ak chcete, mám tam malé vyhlásenie, aby ste, ak by ste to podpísali, ako budete odchádzať... Brat Roy Roberson to bude mať tam vzadu.

Pretože ideme založiť inú nadáciu, rovnaká vec, len – ale iná nadácia, aby všetky naše peňažné prostriedky a také veci, ktoré sa vyzbierajú na zhromaždení, boli chránené od zdanenia, budú – sú umiestnené ako obvykle v Union National Bank, aby sa spravovali cez Modlitebňu namiesto toho, aby sme mali inú nadáciu. Pretože toto už je nadáciou, v mene Branhamovej modlitebne. Rozumiete? A tak je jeden Branham tu a iný Branham tam, a tak podobne, a rôzne nadácie, to by nebolo veľmi dobre.

Brat Roberson sa o to postará, pre vás, ktorí chcete, ako budete odchádzať. Budeme si to ceniť.

¹² No, dnes ráno, predtým, ako vstúpime do služby, by som rád povedal, ak bude vôľa Pánova, že dnes večer sa budem snažiť byť znovu späť. Nemám to rád, keď beriem bratovi Nevillovi obe zhromaždenia, ale on ma tak veľkoryso poprosil, aby som dnes večer opäť hovoril. A ak to bude vôľa Pánova, chcem dnes večer hovoriť na evanjelizačnú tému s názvom *Kto je Tento? Rozumiete? Kto je Tento?*

A tak dnes ráno chcem... Premýšľal som o tom, že dnes ráno budem hovoriť na tému *Deň matiek*. A viem, že toto popoludnie a rána sú všetky preplnené programami Dňa matky. Tak som myslel, že by som mohol niečo trochu skombinovať, pretože ihneď potom, ako sa toto zhromaždenie skončí, sa chceme modliť za chorých.

¹⁴ A ako obvykle, veríme, že Boh je Uzdravovateľ a uzdravuje chorých a postihnutých. A ja viem, že On to robí. A je to bez akýchkoľvek pochybností... Pretože tam je nahromadených tak veľa svedectiev, že vieme...

Včera som sa díval do vreca, ktoré mali brat Gene a Leo, pre svedectvá, ktoré zozbierali. A bolo to veľké plné vreco mimoriadnych zázračných uzdravení, ktoré Pán pre ľudí vykonal.

A pomyslel som si, ak by to tak bolo, čo ak by sme uchovali záznamy všetkého, čo sa udialo? Myslím, že v Puerto Rico a na Jamajke, iba tam, narátali by sme desať tisíc alebo viac mimoriadnych svedectiev o uzdraveniach od Pána, ktoré učinil.

¹⁷ No, predtým, ako otvoríme Knihu, prehovorme ku Autorovi.

Pane, sme Ti tak vďační, že keď skláňame svoje hlavy, len lapáme po slovách, ktoré povedať; pretože si nemyslím, že to leží v schopnosti ľudských pier, aby zostali vyjadrené pocity srdca muža alebo ženy, chlapca alebo dievčaťa, ktoré niekedy boli v kontakte s Tebou: aby sme vyjadrili naše vzdávanie úcty, ako Ťa uctieваме a čo pre nás znamená. To nás oddelilo od hriechu a oddelilo nás To od sveta. A dáva nám To niečo, čo je večné a požehnané. A nedokážeme nájsť dostatočné slová.

Ako to raz bolo pred pár týždňami povedané tým slávnym mužom, ktorý by mohol plynule rozprávať asi deviatimi rozličnými jazykmi, zastáva svoju pozíciu ako poradca nášho milého prezidenta Dwighta Eisenhowera... A hoci je schopný plynule rozprávať deviatimi jazykmi; povedal, že keď prijal Ducha Svätého, skúšal všetkých deväť a neboli tam žiadne slová, ktoré by mohol nájsť, nič, čím by sa mohol vyjadríť, a tak si mu dal nový jazyk, aby sa ním vyjadril a poďakoval Ti ním. A my to tiež tak cítime, Pane, že keď život skončí, že možno

budeme všetci spoločne hovoriť v rôznom jazyku, a tak môžeme vyjadriť, čo si o Tebe myslíme.

¹⁹ No, poprosili by sme, Pane, aby si požehnal túto modlitebňu, jej pastora, jej dôverníkov, jej diakonov, všetkých jej spolupracovníkov, ľudí, ktorí to tu navštevujú, vchádzajú a vychádzajú dverami. Nech je vždy nájdená ako zasvätená, útočisko odpočinku, kam môžu znavení vojsť dverami a nájsť odpočinok a pokoj pre svoju dušu, nech môžu nemocní vojsť do dverí a vyjsť von zdraví vďaka vždy živej Prítomnosti Všemohúceho Boha, ktorý prebýva po jej strechou.

Poprosili by sme, Pane, aby v tomto nadchádzajúcom programe – ktorý sa teraz tvorí, aby si sa stretol s výborom a stretol so všetkými. A ak sa Ti to tak páči, že tu bude ustavičná pamiatka na modlitbu, ktorá raz bola vypovedaná v tomto starom rybníku a záhone buriny; že sa to stalo majákom, útočiskom odpočinku pre znavených vďaka odpovedi na modlitbu.

Odpusť nám čokoľvek, čo sme urobili alebo povedali alebo pomysleli, čo bolo v protiklade s Tvojou veľkolepou vôľou; a pamätaj, Pane, neprišlo to z našich sŕdc. Mohli sme to iba vyjadriť skrze naše konanie alebo skrze naše pery. Ale rýchlo nás vypočuj, keď sme uvideli, že sme urobili zle, boli sme ochotní to vyznať. A nechceme vo svojom srdci držať nepravosť, vtedy vieme, že Boh neodpovie na naše modlitby; ale neustále vyznávame naše prestúpenia...

²² A my chceme požiadať, Pane, aby si požehnal dnes ráno, po celom národe, ako sa oslavuje tento pamätný deň, Deň matiek. Ale nech nie je len tento deň tým dňom matiek, ale nech je to každý deň.

Bože, udeľ dnes ráno, aby matky, ženy, ktoré sú preč zablúdené od Boha, aby dnes ráno prišli ku sebe a rozpoznali, že slovo „matka“ znamená „tá, ktorá počala.“ Nech si uvedomí, že tí potomkovia z jej zjednotenia sa s jej manželom sú malými posvätnými drahokamami, ktoré Boh zveril pod jej opateru. Potom ju Boh bude brať za zodpovednosť za vychovávanie tých detí. A ako hovorí Písmo, že, „Dobrá ženu a skutočnú matku budú jej deti volať blahoslavenou.“

²⁴ Ó, Pane, keď vidíme tento deň, keď sa dostali tak ďaleko od Písom a správajú sa takmer ako zvieratá, modlíme sa, Bože, aby si nám udelil staromódne prebudenie, ktoré ich zavolá naspäť na miesto, kde by mali byť.

Pane, nemohli by sme v žiadnom prípade zabudnúť poďakovať sa Ti za skutočné matky, lebo vieme, že také dnes žijú: skutočné, pravé matky. Bože, požehnaj ich. Sú pre nás najväčšími pokladmi a modlíme

sa, aby si bol naďalej s nimi, Pane, a nech žijú šťastne a vidia ovocie svojho lona slúžiť Bohu.

A modlíme sa, Bože, aby tí, ktorí dnes ráno nosia bielu ružu, alebo biely kvet, aby tým povedali, že ich matka odišla poza túto dnešnú dejiskovú scénu, nech, Pane Bože, odpočívajú v pokoji a ich práca nech ich nasleduje. Udeľ to, Pane.

No, vezmi Svoje Slovo, Pane, a hovor ku ľuďom a udeľ im útechu, lebo to je dôvod, prečo sme sa tu spoločne zišli: aby sme cítili Tvoju Prítomnosť, počuli Tvoje Slovo a bolo požehnaní; a odišli odtiaľto ako lepší muži a ženy, chlapci a dievčatá, než sme boli, keď sme vošli. Prosíme o toto v Mene Ježiša, Božieho Syna. Amen.

²⁸ Milujem čítanie z Jeho požehnaného Slova. A tak sa teraz obrátim, dnes ráno, do 1. Knihy Korint'anom a prečítame časť z 15. kapitoly, začneme s 1. veršom.

A oznamujem vám, bratia, evanjelium, ktoré som vám zvestoval, ktoré ste aj prijali, v ktorom aj stojíte,

skrze ktoré i spasení bývate, ak držíte v pamäti, jakým slovom a v akom zmysle som vám ho zvestoval, iba ak by ste boli nadarmo uverili.

Lebo medzi prvým som vám vydal, čo som aj prijal, že Kristus zomrel za naše hriechy podľa písem

a že bol pochovaný a že v tretí deň vstal z mŕtvych podľa písem.

²⁹ Môžete povedať, „Brat Branham, to je trocha neobvyklý text pre posolstvo ku Dňu matiek.“ No, to je pravda. Ale viete, Boh je neobvyklý a robí veci neobvyklým spôsobom.

Rozmýšľam o matke. A dnes ráno jednu mám, skrze milosť Božiu, stále tu s nami na zemi. A som vďačný za matky. Ale keďže sme tiež mali mať službu s uzdravovaním a nevediac, že budem dnes večer znova naspäť, ale myslel som, že by sme možno mohli namaľovať iný typ obrazu.

³¹ Matka je tak ohromná. Vieš, ten prvý človek, ktorý ťa prijíma v tomto živote, je tvoja matka. Nikto sa ťa nesmie dotknúť, pretože si počatý a ona ťa nesie pod svojím srdcom. A ona je tá prvá, ktorá ťa má spoznať, a ktorá ťa má prvá v tomto živote držať. Potom, keď si narodený, jej ruky sú jedni z prvých, ktoré sa ťa dotknú a ktoré ti utierajú slzy z očí. Ona je tá prvá v tomto živote, ktorá ťa potľapká a

ktorá ťa bude ľúbiť a bude sa ti jemne prihovárať; to je tvoja matka. No, myslím, že nie je dostatok cti, ktorú by sme mali dať matke.

Matka je prvá s dieťaťom a ona má veľkú zodpovednosť za to, čo z toho dieťaťa bude. To bude založené na tom spôsobe, ako matka začne s dieťaťom na tej ceste, po ktorej musí ísť. Matka má zodpovednosť od Boha umiestniť dieťa na tú správnu cestu. A myslím, že to je to, prečo matky majú taký špeciálny jemný dotyk.

³³ Poznám v tomto meste jedného chlapca. Myslím, že jeho matka je tu prítomná. Má takmer toľko rokov ako ja. Ale ja toto nehovorím preto, aby som tú matku zranil; pretože ona má dosť na tom, čo ju zraňuje, tak ako všetky matky. Ale ten chlapec pije a on pije veľmi veľa. A keď sa skutočne opije, príde domov, priskočí k posteli svojej mamy a objíma ju. A on má vnúcatá. Ale tam je niečo odlišné na tom potľapkaní matky, čo sa zdá, že zaujíma iné miesto než čokoľvek iné, čo sa môže dotknúť; to je v tomto živote, ľudsky hovoriac.

³⁴ Viete, muž ako Mojžiš, on... Ak by som mohol ukázať na niečo, čo bolo zásluhou jeho charakteru, bolo to tým, že mal Bohom poslanú matku. Viete, že to bola ona, Jochebed, ktorá sa modlila a túžila po tomto dieťatku. A keď sa narodil, ona bola tá, ktorá mu šepkala a objímala ho, postavila archu a dala ho do rákosia, keď pukalo jej ubolené srdce. Bolo to jej jediné malé dieťatko a bol to ten najvýnimočnejší malý kúsok, ktorý na celom svete bol. A ako má matka rada akékoľvek dieťatko, ale vidieť toto špeciálne malé stvorenie...

A potom, vo svojom srdci vedela, že on sa narodil kvôli určitému účelu, a potom ho vzala a dala ho von do samotného brlohu krokodílov na rieku... Urobila to skrze vieru vedit, že Boh bol schopný sa o neho postarať. A aby som zhrnul, čo je tá láska matky a ten jej skutok charakteru jej viery... Lebo viera sa nestavia na pohyblivé piesky toho, čo môže vidieť; viera pevne odpočíva jedine na nepohuteľnej skale Božieho večného Slova. „Lebo to urobila,“ hovorí Písmo, „vierou.“

³⁶ A viera môže zaujať svoj postoj na skale, kde tie vlny narážajú na základy, a môže hľadiť rovno do tváre smrti a vedieť, že to bude už len trochu, ale viera sa môže pozrieť cez more na Neho, ktorý povedal, „Ja som vzkriesenie a Život,“ a dokonca ani nepočuť vlny a burácanie.

To je ten druh viery, ktorý mala Mojžišova matka. Ona ho vyučovala a vychovávala v paláci faraóna, vyučovala ho, že sa narodil pre určitý zámer, že Jehova odpovedal na jej modlitbu. A on nemohol mať lepšieho učiteľa. To je to, čo pomohlo vyformovať ten charakter, ktorým bol Mojžiš.

³⁸ Myslím, že to bol Abrahám Lincoln, ktorý raz urobil takéto vyhlásenie...

„No, nie som ani demokrat, ani republikán; som len... som Kresťan.“ Pretože si myslím, že jedna strana by nemohla niečo povedať proti druhej strane; celé je to skorumpované. Ale Abrahám Lincoln, podľa mňa, bol jedným z najväčších prezidentov, ktorých kedy tieto Spojené Štáty mali, vrátane Washingtona, a tak ďalej.

Pretože Abrahám Lincoln mal zlý začiatok. Bol chudobný. Nemal žiadne zázemie, čo sa týka vzdelania, alebo nejaké veľké niečo, alebo peniaze alebo niečo, čo by mu mohlo pomôcť, ako mal Washington.

Washington bol absolvent univerzity a on vedel; bol to chytrý človek, veľký človek už od začiatku. Ale Lincoln vyrastal v malom zrube, na úpäti rozľahlých Kentuckých polí a bez slávy v tom malom zrube, ktorý je teraz umiestnený tu v Louisville ako pamiatka. Ale súc veľkým človekom, ktorým bol, a musel sa naučiť písať na poli, ktoré oral, a sadil kukuricu...

⁴¹ Môžem toto posunúť mladým ľuďom. Viete o tom, že Abrahám Lincoln nikdy vo svojom živote nevlastnil knihu, kým nemal dvadsaťjeden rokov, a to bola Biblia a Foxova „Kniha mučeníkov“? Vidíte? To, čo čítate, formuje váš charakter, ktorým ste. Niet divu, že dnes máme bandu neurotikov; nejaké časopisy s fikciou a vulgaritou a nezmyslami, to všetko je postavené vo výkladoch s novinami. On mal Bibliu a Foxovu „Kniha mučeníkov“. Pozrite, čím ho to urobilo.

Ale keď čelil tomu všetkému, jedného dňa urobil takéto vyhlásenie, povedal, „Ak je vo mne nájsené niečo dobré, to je kvôli mojej zbožnej matke,“ ktorá ho vychovávala, aby slúžil Pánovi.

⁴³ Vidíte, dieťa počúva na svoju matku; nepatrný dotyk matky, na ktorý dieťa reaguje. Keď je zranené, skôr si pre útechu pôjde k matke, ako pôjde k otcovi. Pretože ona s ním bola prvá, viete. A tam je nejaký dar, ktorý Boh matke dáva, aby taká bola; mám na mysli skutočnú matku. No, verím, že matky sú úctyhodné a zbožné.

⁴⁴ Ale myslím si, že taký Deň matiek, ako je toto, je len kšeftom, zarábanie množstva peňazí z kvetov a podobných vecí. Ale Deň matiek by mal byť každý deň, nie posielat' jej kyticu kvetov na Deň matiek, ale milovať ju a starať sa o ňu 365 dní a nocí v roku. Ale, samozrejme, obchodný svet má v takýchto veciach veľký vplyv, a to znehodnocuje matku.

„Ó, no, minule som jej na Deň matiek poslal kvety.“

Ona by si oveľa viac cenila, kedy si si s ňou len trochu sadol a porozprával sa, napísal jej list, potľapkal ju po ramene, pobozkal ju na líce, povedal jej, ako ju miluješ. To bude znamenať omnoho viac než všetky kvety, ktoré by ste mohli kúpiť v kvetinárstve. To je pravda.

⁴⁶ Myslím, že to bolo vo filme „Desať prikázaní,“ zosnulý Cecil DeMille, ktorý napísal a poslal na obrazovky jedno z najväčších majstrovských diel filmového sveta. A predtým, ako to bolo zverejnené alebo vydané, Cecil DeMille zavolał Orala Robertsa, Demosa Shakariana a skupinu kazateľov od Plného Evanjelia; vzal ich do svojich vlastných štúdií a ukázal im štyri hodiny z „Desiatich prikázaní,“ a opýtal sa ich na ich názor ohľadom toho. Boh žehnaj jeho chrabrú dušu.

A keď som to videl, díval som sa na to a vždy sa ma dotkla jedna malá časť. Pre mnohých z vás, ktorí ste to videli, bolo to vtedy, keď dcéra faraóna... Potom, ako Mojžiš zistil, že je Hebrejom, a rozhodol sa, že pôjde bývať so svojimi ľuďmi, a sedela tam jeho matka, ktorá bola raz krásna, teraz vyblednutá, so šedivými vlasmi a zvráskavenou tvárou, sedela v starom kresle, typická matka... A dnu vošla faraónova dcéra. A on povedal, „Tak čí som teda syn?“

A keď vysvitlo, že Jochebed bola jeho skutočnou matkou, faraónova dcéra, namaľovaná, a tak ďalej, a celá upravená, povedala, „Ale pozri. On môže byť tvoj syn,“ ale povedala, „ja som mu dala bohatstvo a nádheru. Ty by si mu nemohla dať nič, okrem jám s blatom.“

Ale tá stará šedivá matka povedala, „Ale ja som mu dala život.“ V tom je ten rozdiel. „Dala som mu život.“ A Boh mu dal Večný Život. Ako pravdivá matka...

⁵⁰ Niekedy mi ľudia hovoria... väčšinou vždy na kampaniach stále kážem o vzkriesení. A dnes ráno som čítal text, 15. kapitolu a 4. verš z 1. Korintňanom o vzkriesení.

Ale vidíte, spôsob, kam dnes umiestňujú matku, je nádoba s kvetmi stojaca vedľa starej pani, ktorá je slabá a možno sa nemôže postaviť, sedí v kresle šedivá a zvráskavená. To je viac ako pravdivé. Ale chcem vziať moju tému a namaľovať vám iný obraz toho, čím je matka.

⁵² Niekto povedal, „Kážeš príliš mnoho o vzkriesení. Takmer v každom posolstve je niečo o vzkriesení.“

No, samozrejme, to je hlavným miestom odpočinku Evanjelia. Nezáleží na tom, čo On vykonal, ak znovu nevstal z mŕtvych, potom všetko z toho bolo márne. To mi dokazuje, že On bol Boh, to dokazuje každé tvrdenie, ktoré učinil: vzkriesenie. A to je taktiež miestom odpočinku duše. To je štartovný bod. To je korunováciou našej útechy.

A keď vidíme, že vstal z mŕtvych, to nás umiestňuje so zbrojou Evanjelia na bojové pole, aby sme zaujali miesto do boja. Lebo vieme, že On povedal, „Ten, kto stratí svoj život pre Mňa, znovu ho nájde.“

⁵⁵ A myslím, že je to veľkolepá korunovácia plného Evanjelia, je to vzkriesenie a sú to Božské zaslúbenia a útecha, ktorú to dáva tým, ktorí v to veria. Lebo to zaslubuje veľkú jednotu nášho zjednocovania sa znovu spolu. To zaslubuje zmiznutie všetkého hriechu. To zaslubuje zmiznutie všetkého zdeformovania. Všetky utrpenia, ktoré sme v tomto mali, cez ktoré sme v tomto živote museli prechádzať, To zaslubuje, že potom to od nás všetko zmizne. To zaslubuje, že dokonca smrť stratí svoju pozíciu a povstaneme v podobnosti Ježiša. Takže podľa mňa je vzkriesenie najväčším zo všetkých zaslúbení v Písme. Tam je to zapečatené.

A minule na Veľkú noc, keď som kázal o piatich veciach...

*Žijúc ma miloval; Zomierajúc ma spasil;
Keď bol pochovaný, odniesol moje hriechy ďaleko preč;
Ale ako povstal z mŕtvych, navždy ma slobodne ospravedlnil.*

To je pre mňa deň, ten najväčší deň z dní. A vidieť, čo to pre nás všetkých bude znamenať vo vzkriesení, ako sa namáhame a očakávame na ten požehnaný deň z dní...

⁵⁸ To nám dáva zaslúbenie, že jedného dňa tieto staré, zvráskavené, vyblednuté, šedivé, zničené matky budú premenené. Nie iba samotná matka, ktorá tam sedí, ale všetci z jej rodiny s ňou. A čo za deň to bude. Čo za čas to bude, keď sa budeme dívať do tvári tých, ktorých sme tak veľmi milovali. Čo za rozdiel to v to ráno bude, keď uvidíme svojich milovaných a budeme sa dívať na to, čím sa stali, a ako sú vzaté preč všetky zranenia. Všetky utrpenia budú preč, žiadne ďalšie vyblednuté tváre smrti, žiadne ďalšie slzy z očí; vzkriesenie toto všetko zaslubuje. Nebude tam viac pohrebov, nebude tam viac hladkania dieťaťka po líci, ktoré je ako kus kameňa, kde to pracovník pohrebného ústavu zabalzamoval a vytlačil a dal na to nejakú farbu alebo niečo, aby to vyzeralo prirodzene. Tam to už nikdy viac nebude potrebné.

⁶⁰ Potom premýšľam, keď ich tam uvidíme stáť, našich milovaných, naše matky, našich príbuzných, všetkých našich priateľov;

a uvidíme ich v ich nesmrteľných telách, ich nebeských telách, ako sa budeme dívať na ich charakter, vidiac, ako sa správajú s tou ľúbeznosťou a pokojnosťou, žiadna ďalšia nervozita alebo sklamania. Vidieť ich tam v podobnosti Pána Ježiša, to bude nádherný deň.

A všetci z nás to vo svojej mysli vyhladáme a túžime po tej hodine útechy, keď ich stretne. Každý premýšľal o svojich milovaných, možno o ich matke, ktorá odišla. A čo za deň to bude, keď ju znova uvidíš. A otca, brata, všetkých milovaných, čo za deň to bude...

⁶² Tiež o tom teraz veľmi premýšľam. Myslím na svoju rodinu, čo to v ten deň pre mňa bude znamenať. Premýšľam, že v to ráno zmŕtvychvstania, možno prvá, ktorá sa so mnou pôjde stretnúť, bude moja malá Sharon. Nie, nebude sa triasť. Diabol sa na to miesto nemôže dostať. Žiadny zápal mozgových blán sa tej zeme nikdy nedotkne. Nebude mi mávať na rozlúčku. Tie malé modré oči budú tancovať, ako hodí vpred svoje ruky a zakričí, „Ocko.“ Rád ju uvidím vediac, že nikdy znovu nezomrie, vediac, že je po všetkom, preto som kázal tak tvrdo o vzkriesení.

Potom uvidím jej mamu, Billyho mamu, môjho chlapca. A mám tam na to mnoho spomienok, ktoré pretrvávajú. Pamätám si, keď som ju bral ku pánovi Combsovi tu hore, bral som ju na jej poslednú jazdu, a išiel som za ňou v aute. Ako sme šli dolu Siedmou ulicou, rovno tam, Billy, osemnásťmesačný...

Ako ho priviedli vonku na ulicu a dovolili, aby sa na neho pozrela. A ona ležala a plakala a dívala sa na svoje dieťaťko, ale nemohla sa k nemu priblížiť.

⁶⁶ A potom na ceste ďalej, prišiel pracovník pohrebného ústavu a šiel dolu Siedmou ulicou. Mama sa tu o neho v tom čase starala. A on stál vonku na dvore v malých krátkych nohaviciach a mal na hlave bokom natiahnutú malú červenú čiapku. A keď tá matka, ako ležala na tom lôžku v zadnej časti tej sanitky, dívala sa na mňa, keď uvidela svoje dieťa, ako stojí na dvore, a vedela, že je na svojej poslednej jazde; povstala z lôžka a kričala a vyhadzovala svojou kostnatou rukou, aby objala svoje dieťa na dvore. Ale nemohla to urobiť.

Ó, bude to radosť vidieť ju v ten deň. Nie, ona nebude mať kostnaté ruky, ani nebude mať vpadnuté líca. Ale bude stáť v nebeskej kráse kráľovnej neba a matky. Jej čierne oči, tak čierne ako krídla havranov, budú tancovať radosťou. Nebude celá zhrbená, tam, kde do

tej zeme ten diabol tuberkulózy nikdy nevstúpi, ale tí nesmrteľní tam budú stáť na Jeho podobu.

⁶⁸ Predpokladám, že potom, ďalší, kto sa so mnou pôjde stretnúť, bude Edward, ktorého sme volali „Humpy,“ prezývku. Bol prvým z veľkého reťazového spojiva, reťaze Branhamovej rodiny. Bol prvým článkom, ktorý bol zlomený, bol hneď po mne. Uvidím Edwarda, ako ku mne beží; hoci on zomrel ako chlapec, devätnásťročný. A keď ho vezmem za ruku, som si istý, že budeme mať mnoho vecí, o čom sa rozprávať, o chlapčenskom detstve, pretože sme boli dobrí priatelia. Držali sme spolu. Nechal ma nosiť jeho oblek a také veci, ako robili skutoční bratia. Bude to radosť znova ho vidieť.

A budem ho počuť hovoriť niečo takéto, „Dostal si môj odkaz, Billy? V čase môjho odchodu zo zeme si pracoval na ranči s dobytkom. Ale v nemocnici som poslal späť odkaz, 'Povedzte Billymu, že všetko je v poriadku.'“

Rád poviem, „Áno, dostal som tvoj odkaz vonku v prérii.“

⁷⁰ Potom, predpokladám, ďalší príde môj otec. On bol tým ďalším článkom, ktorý odišiel. A nie, myslím, že ďalším článkom bol Charles, mladší brat. Mal automobilovú nehodu, keď bol len chlapec. Ako chodil, tak vždy vliekol svoju pravú nohu. Ale viete, keď ho uvidím, on nebude tú nohu vliecť. S tým všetkým bude koniec, on bude stáť v nádhere mladého muža.

A povie mi niečo takéto, ako sa bude usmievať. Povie, „Áno, Billy, tu hore nie sú žiadne nehody. A pamätám si na ten večer predtým, ako som bol vzatý v automobilovej nehode, rozprával si sa so mnou, ako si stál v malom vstupnom vchode nášho malého skromného domu,“ dívam sa teraz ponad neho. „Rozprával si mi o Pánovi len pár hodín pred odchodom. A keď som odišiel, kázal si za kazateľňou.“

⁷³ Potom príde otec. Ó, môžem ho vidieť. Hoci mi dal tak tvrdé bitky, presne to, čo som potreboval, ale uvidím tú hrivu čiernych, vlnitých vlasov, v ten deň budú žiarivejšie ako kedykoľvek predtým. A pozrie sa na mňa a povie, „Môj chlapče, vieš, ocko sa od tohto stola nikdy viac nepostaví hladný, aby nechal najesť svoje deti, lebo tu toho máme mnoho. Tu nikdy nebude bieda.“

Vidieť ho, ako pracoval, a päťdesiat alebo sedemdesiat centov na deň, a potom sa staval od stola, aby sa tak mohli najesť deti, išiel znova naspäť do práce... A pracoval tak ťažko, že sa mu tričko pripáľilo na chrbát a mama to odstrihovala s nožnicami.

Môžem ho počuť, ako hovorí niečo takéto, „Bill, pamätáš sa na ten večer, keď si prišiel ty a brat George, aby ste sa za mňa modlili, keď som odchádzal? Vieš, povedal som mame, že tam boli dvaja bieli anjeli, ktorí stáli pri posteli, a jeden červený anjel na jej konci. A ten červený anjel sa ma snažil dostať, ale biely anjel sa mu postavil do cesty. Nakoniec ma vzali Domov.“

⁷⁶ Potom, taktiež, ďalší v tom spojuje, ktorý ide alebo išiel, príde Howard. Uvidím Howarda; ako sme spolu spoločne cestovali naprieč krajinami, všade, bol povolaný byť kazateľom, veľká osobnosť, ale jeho spoločníci ho držali vzadu... Posledný rozhovor, ktorý som s ním mal, on povedal, „Keď odídem, Bill...“

Videl som ho odchádzať skrze videnie asi štyri roky predtým, ako odišiel, povedal som mu, že som videl otca, ako označuje jeho hrob, a povedal som, že bude ďalším.

A on povedal, „Je tu jedna vec, ktorú chcem, aby si pre mňa urobil.“ Povedal, „Zamotal som si život. Oženil som sa a všetko také. Nevieť, čo sa to stalo.“

Povedal som, „Veríš Mu, Howard?“

Povedal, „So všetkým, čo vo mne je, verím Mu.“ A asi dva alebo tri dni predtým, ako odišiel, sa dal do poriadku s Bohom, tam s bratom Neville a nimi. A povedal, „Je tu jedna vec, ktorú chcem, aby si urobil. Keď odídem, Bill, nech pre mňa zaspievajú pieseň, *On to pochopí a povie, 'Dobrá práca.'*“

Verím, že predtým, ako si s Howardom potrasiem rukou, budem ho počuť zastaviť a pozrieť sa na mňa a povedať, „Bill, On to pochopil.“

⁸¹ Potom príde brat Seward, brat Frank Broy, brat George DeArk. Ó, vzkriesenie pre mňa znamená tak mnoho. Očakávam na tú veľkú korunovačnú hodinu. A potom, ako sa začne rozprestierať Svetlo, budeme poznať, ako sme poznaní. Porozumieme a spomenieme si na to, ako sme poznali, a na tých, ktorí tam boli.

A mnohí, budú tam mnohí, o ktorých sme nikdy ani nepomysleli, že by tam boli. Lebo, viete, to je v tom čase, keď verím, že chlieb, ktorý sme púšťali po ľudských utrápených vodách, sa v tom dni ku nám vráti, keď uvidíme účinky nášho svedectva na ľuďoch, ktorých konanie voči Tomu sme nerozumeli, a oni tam pravdepodobne budú. Čo za Deň to bude.

A potom taktiež semená, ktoré sme zasiali, ani by sme nepomysleli, čo mohli urobiť, ale je to tam. Priniesli vzácne ovocie a v ten Deň ich uvidíme, milovaných a príbuzných, ktorí boli nezvládnuteľní.

⁸⁴ A myslím na tisíce, ktorých som videl obrátiť sa, áno, teraz to ide do miliónov, a aká bola ich služba. Ach, to zaberie viac času než vzkriesenie. Zaberie to večnosť, pochodiť to tam a potriasat si rukami a zisťovať veci, ktoré teraz neviem.

Budú tam tie staré šedivé matky, kvôli ktorým dnes nosíte tie biele kvety, ktoré vás uvidia a budú nádherné, nebudú reprezentované nádobou kvetín alebo nejakou fotkou starej šedivej osoby; ale v podobnosti a nádhre vzkriesenia, budú stáť v podobnosti Krista, ich nebeské telá, mladé a navždy nádherné. Iste, to je ten odpočinok. To je ten Deň matiek, na ktorý očakávam. To je tá korunovácia. Nie klinček na šatách [„carnation“ - klinček (kvet), pozn.prekl.], ale korunovácia duše [„coronation“ - korunovácia, pozn.prekl.], lebo Boh ju premenil.

⁸⁶ Myslím na moju starú matku, starú a slabú, roztrasenú s triaškou. Ona to v ten Deň nebude robiť. Vtedy to bude odlišné. A to veľkolepé Svetlo sa začne rozprestierať, ako sa budeme rozhliadať dookola, a ten obrovský kruh sa bude stávať väčším a väčším a väčším. To všetko len odzrkadľuje približovanie sa Ježiša. „A po chvíli,“ ako hovorí pieseň, „a ja nakoniec uzriem Ježiša.“

*On na mňa bude čakať;
Ježiš tak láskavý a pravdivý;
Na Svojom nádhernom tróne;
Uvíta ma doma;
potom, ako skončí tento deň.*

⁸⁷ Potom, keď Ho uvidíme, a my nebudeme takí, ako sme teraz. Budeme vedieť, ako Ho viac milovať. Nebudeme stáť v úzadí so strachom; pretože budeme ako On. No, On bude pre nás viac príbuzným, než je teraz. Budeme Mu lepšie rozumieť, pretože teraz sme tak vzdialení v smrteľných telách; potom budeme mať telo, ako je Jeho oslávené telo. Budeme vedieť, ako Ho uctievať. A keď uvidíme, čo pre nás urobila Prítomnosť Jeho Bytosti, premenila nás, starých, naspäť na mladých, všetky deformácie napravené, ó, vtedy pochopíme, prečo nás Jeho moc uzdravila.

Otázky, ktoré boli v našich myšliach, „Ako to On môže urobiť? Čo toto?“ nejakým spôsobom, tajomne, všetky sa vytratia preč. Tie uzly, ktoré boli zviazané vzadu v našich myšliach, „Bude to takto? Ako by sa to mohlo stať?“ nejakým spôsobom alebo iným, tie majestátne prsty

jednoducho rozmotajú, rozpletú tie uzly a všetko sa to vytratí do jednej veľkej koruny lásky.

⁸⁹ Potom Ho budeme vidieť. Potom budeme ako On. Potom Ho budeme uctievať. Potom uvidíme matku takú, ako ju chce Boh. Matka by tam nebola kompletná bez svojej rodiny. Pretože ten najskvelejší čas z celého jej života je vidieť deti okolo stola, ako sú všetky zdravé a šťastné; a vidieť ju, ako nalieva kávu alebo čokoľvek robí, podáva večeru, a ona a otec si sadajú. No, to je ten najšťastnejší čas v živote matky, keď vidí všetky svoje deti doma.

No, nepremeškajte – nepremeškávajte ten deň. Nech je ten veľký reťazec vašej rodiny spojený dokopy, článok za článkom. Nech je v tom kolese každá špica. A potom, keď si sadneme s našimi rodinami a skupinami pod prístreškami večnosti; čo za deň to bude, potom budeme rozumieť.

⁹² Bol to On, kto toto zaslúbil v Zjavení 1, kde je povedané, že ostrý dvojsečný Meč vychádzal z Jeho úst. On bol nazvaný Slovo Božie. A boli to tie isté ústa, ktoré povedali, „Ja Som ten, ktorý je živý, ktorý bol mŕtvy; a Som živý navždy.“ Z tých istých pier v svätom Jánovi 6:30 bolo povedané toto, že „Nič nestratím, ale vzkriesim to v posledných dňoch.“ Bol to On, kto učinil to zaslúbenie, rovnaké vzácne pery... On je Ten, ktorý nás zachraňuje, ktorý nás uzdravuje, ktorý nás vykúpil a ktorý nás vzkriesi v posledný deň.

⁹³ Ak si tým malým slabým článkom, ktorý rozdelil toto veľké rodinné znovuzjednotenie v ten deň, nech Boh nebies dnes ráno nejakým tajomným spôsobom rozmotá tie malé uzlíky, ktoré sú zviazané v tvojej mysli, a zjaví ti lásku, ktorú pre teba má, aby si nežne prišiel a slúžil Mu.

Zatiaľ čo premýšľame o týchto veciach, modlime sa.

Predtým, ako sa pomodlíme, a máte sklonené svoje hlavy, opýtam sa vás niečo. Chceli by ste Mu v tento Deň matiek zasvätiť nanovo svoje životy vyhliadajúc po tom vzkriesení? Zdvihli by ste ku Nemu svoje ruky, zatiaľ čo každý...? Nech vás Boh žehná.

⁹⁵ Je tu teraz prítomný hriešnik, ktorý by mohol povedať, „Ó, Bože, ešte som sa nezahákol do toho článku. Som tým chýbajúcim, ktorý tam nebude, keď sa matka bude rozhliadať v Sláve. Nebudem tam, lebo som ešte nikdy neučinil svoj pokoj s Bohom. Nemám v sebe nádej Večného Života. Ale dnes to chcem urobiť.“ Zdvihol by si svoju ruku a povedal, „Modli sa za mňa, brat Branham, v túto chvíľu. Chcem byť

spomenutý v modlitbe, lebo mám milovaných poza morom, morom života, a chcem ich stretnúť.“ Zodvihni svoju ruku.

Alebo niekto, kto je odpadlík, a chcel by sa dnes navrátiť a povedať, „Pane, zasväčujem sa Ti nanovo, prichádzam s Tebou obnoviť moju zmluvu,“ zodvihol by si ruku?

⁹⁷ Náš nebeský Otče, ako sa to približuje, dnes je to o jeden deň bližšie ku tej veľkolepej udalosti. A každým rokom sme nútení vidieť, ako sa to predstavuje.

Ako ľudia zvykli chodiť do Jeruzalema na deň Letníc a kvôli očisteniu svätostánku a svätyne a oni prinášali obeť za hriech; každým rokom im bolo pripomínané, keď tam zomieral ten baránok, že príde čas, keď zomrie Baránok Boží, aby natrvalo odstránil hriech. Zakaždým, keď to malé stvorenie bečalo a krv im postriekala ich ruky, to im pripomínalo, že príde čas, keď tam bude Baránok Boží, ktorý bude na kríži kričať, „Eli, lama... Eli, lama...“

Modlím sa, Bože, že keď sa dnes dívame a vidíme, že...

⁹⁹ Pred pár týždňami, pred odjazdom do Tvojej služby v Kalifornii, táto Indiana ležala pustá a mŕtva a nebol tam zjavne žiaden život. Kvety, ktoré zomreli minulú jeseň. Listy opadali zo stromov. A miazga v stromoch sa vrátila do koreňov a všetko bolo mŕtve.

Ale nastalo obdobie, keď slnko začalo svietiť odlišným spôsobom, to isté slnko, ktoré svietilo cez zimu, ale prírodné živly sa zmenili a ono zasvietilo odlišne. A vďaka žiare tohto slnka s tými živlami sa všade objavil život. Listy sa vrátili na stromy. Lístie... Život, ktorý opustil ten list, a list odpadol, ale ten život išiel do zeme; vrátil sa v novej kráse, v nádhere mladosti. Kvet, ktorý sa musel vzdať svojej vône, ktorý sa musel vzdať svojej žiarivej krásy a padol do zeme, narodený – znovu prepukol vo svojej mladosti s novou vôňou. Čo je nám, Pane, v týchto hodinách pripomínané?

¹⁰¹ A svet sa premenil z bezútešnej, stonajúcej púšte na raj krásy; a včely a vtáky spievajú a všetko je veselé a stromy sa veselia vo vetroch teplého jarného vánku. Teplo a šťastie bolo znovu na zemi vďaka slnku, s-l-n-k-u. [V angličtine má slovo „sun“ (slnko) a slovo „Son“ (Syn) rovnakú výslovnosť. – pozn.prekl.]

Ale jedného dňa prichádza S-y-n s uzdravením na Svojich krídlach a tie malé životy, ktoré sú ukryté ako miazga v strome, v zemi, ako život, ktorý je v semene kvetu, privedie to znovu v novote a už nikdy nezmiznú. Ó, ako Ti za to ďakujeme.

¹⁰³ A bolo tam mnoho, mnoho rúk, ktoré sa dnes ráno zdvihli, lebo vedia, že tam za tou oponou niečo je. Túžia vidieť matku. Túžia vidieť svojich milovaných a známych a spoznať všetky tieto tajomstvá, ako sem prišli, a všetko, čo sa za celý ten čas odohralo. Všetko to leží za tajnou oponou. A jedného dňa prichádzaš Ty. A oni zodvihli svoje ruky; oni si chcú byť istí, Pane. Oni sa nanovo zasväcujú a takisto i ja. No, pomôž nám, Pane. Obnov našu vieru a našu silu.

A ako cítime približovanie sa Pána... A za posledných štyridsať rokov na zemi vypukli nové letnice. Duch začína zjavovať veci. A my sme práve tu pri tom poslednom znamení priamo pred tým Príchodom. Vieme, že priblíženie Pána je blízko. A vidíme, ako sú nemocní uzdravovaní zo svojich nemocí, čo bolo pre svet záhadným po dobu dvoch tisícov rokov od čias apoštolov. Ale tu sa to znovu objavuje, povstávajú proroci; zjavujú sa anjeli, znamenia a zázraky. Čo to je? Vzkriesenie sa približuje. S-y-n prichádza.

¹⁰⁵ Nech sme pripravení, Pane. Pomôž nám chopiť sa každého Božského zaslúbenia; nepremýšľať o týchto malých uzlíkoch, ktoré sa nahromadili skrze vedu, a tak ďalej, že nie je možné, aby sa to stalo. Nech sa dnes ráno začnú rozväzovať, vďaka nesmrteľnému... [Prázdne miesto na páske. – pozn.prekl.]

...ako On vibruje skrz naskrz Slovmi Božej Biblie ako dobre naladený nástroj, aby spieval nápev, „Ja Som Ten, ktorý bol mŕtvy, a Som živý navždy. Ešte krátku chvíľu a svet Ma viacej neuvidí; ale vy Ma uvidíte; lebo budem s vami, dokonca vo vás, až do konca sveta. A stane sa v posledných dňoch, hovorí Boh, že vylejem Svojho Ducha na každé telo: znamenia a zázraky, starci budú snívať sny a mladí budú vídať videnia...“ Znamenie pozdneho dažďa a času konca, nech to dnes ráno medzi nami pocítíme, Pane, a nech je naša viera upevnená. Lebo o to prosíme v Ježišom Mene. Amen.

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v máji 2016.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí